

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. ve věci

žalobce:

M. K.

státní příslušnost Ukrajina

toho času Pobytové středisko Havířov

sídlem Na Kopci 269/5, 735 64 Havířov – Dolní Suchá

zastoupen advokátem Mgr. Ladislavem Bártou

sídlem Purkyňova 6, 702 00 Ostrava

proti

žalovanému:

Ministerstvo vnitra ČR

sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2019, č. j. OAM-432/LE-VL17-VL11-2019, ve věci mezinárodní ochrany,

Shodu s prvopisem potvrzuje

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR ze dne 25. 10. 2019, č. j. OAM-432/LE-VL17-VL11-2019, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Odměna ustanoveného zástupce žalobce Mgr. Ladislava Bárty, advokáta se sídlem v Ostravě, Purkyňova 787/6, **se určuje** ve výši 6 800 Kč a bude mu vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:*Vymezení věci*

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 21. 11. 2019 domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2019, č. j. OAM-432/LE-VL17-VL11-2019, kterým bylo zastaveno řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) ve spojení s § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, (dále jen „zákon o azylu“).
2. Žalobce tvrdí, že se žalovaný nedostatečně vypořádal s obsahem nových důvodů žádosti o mezinárodní ochranu. Zdůraznil, že žalobce při poskytnutí údajů ke své žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 16. 9. 2019 mimo jiné uvedl, že o mezinárodní ochranu žádá z toho důvodu, že mu letos byl doručován již třikrát povolávací rozkaz a že žalobci hrozí v případě nasazení do bojů vážná újma ze strany vojenských sil a jednotek v oblastech, kde dochází k ozbrojeným střetům a že nebezpečí újmy na životě nelze v tomto případě předcházet. Žalovaný sice neopomněl vypořádat tento nový důvod žádosti o mezinárodní ochranu, avšak zároveň uvedl, že žalobce neuvedl žádnou novou skutečnost, ačkoli zároveň v tomtéž rozhodnutí na jiném místě uvedl, že žalobce ve své opakované žádosti uvedl jako nový důvod obavu z nástupu do armády. Napadené rozhodnutí se tak jeví jako zmatečné a neurčité. Žalobce dále připomněl závěry rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96, podle kterých je žalovaný povinen v řízení o opakované žádosti zkoumat, zda žadatel neuvedl nové skutečnosti nebo zjištění týkající se důvodů pro udělení azylu nebo důvodů pro udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný ve svém rozhodnutí neuvedl, zda nově uváděné skutečnosti zařadil mezi skutečnosti, které žalobce mohl uvádět v minulosti, případně mezi skutečnosti, které jsou pro azylové řízení irelevantní. Žalovaný nepostupoval v souladu se zákonem, když nevedl o žádosti žalobce meritorní řízení a neposoudil žalobcem uváděné nové důvody.
3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout; uvedl, že nesouhlasí s obsahem žalobních námitek, neboť nedokládají namítaná porušení zákonných ustanovení; odkázal na napadené rozhodnutí. Žalobce sice v opakované žádosti uvedl nové důvody, avšak žalovaný tyto neposoudil jako nové skutečnosti, které by mohly opodstatňovat nové meritorní řízení,

neboť je zřejmé, že žalobce nové důvody uvedl pouze s cílem zvrátit nepříznivý stav a získat možnost legálního pobytu v ČR.

Zjištění z obsahu správních spisů

4. Ze správních spisů soud zjistil, že žalobce požádal dne 8. 11. 2018 o mezinárodní ochranu, kdy jako důvod žádosti uvedl, že si půjčoval hodně peněz s nemá je z čeho vrátit; mafiáni mu půjčovali peníze a teď mu účtují úroky. Část dluhu splatil, ještě mu ale zbývá velká částka. Rozhodnutím žalovaného ze dne 10. 12. 2018 nebyla žalobci mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu udělena.
5. Dne 16. 9. 2019 podal žalobce v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty další žádost o udělení mezinárodní ochrany. Jako důvody žádosti uvedl jednak opětovně, že si půjčil spoustu peněz a má velký dluh a jednak, že má další problém, neboť podle informací od manželky dostal v uvedeném roce již třikrát předvolání do armády. V předchozí žádosti o mezinárodní ochranu o armádě nemluvil, protože žádná předvolání předtím nedostal.
6. Žalobce byl následně prostřednictvím svého právního zástupce vyzván k seznámení se s podklady rozhodnutí dne 14. 10. 2019, ke kterému se nedostavil. Následně rozhodl žalovaný dne 25. 10. 2019 napadeným rozhodnutím. V něm žalovaný dospěl k závěru, že žalobce v opakované žádosti sice uvedl nové důvody, nicméně neuvedl žádné nové skutečnosti ve smyslu zákona o azylu, které by odůvodňovaly opětovné vedení správního řízení a opětovné hodnocení důvodů odchodu žalobce z vlasti a obav z návratu. Nadto žalovaný k novým důvodům žádosti žalobce uvedl, že branná povinnost je legitimní občanskou povinností, což uznává také Úmluva o právním postavení uprchlíků z roku 1951. Dále hodnotil shromážděné podklady rozhodnutí. Dospěl k závěru, že žalobcova opakovaná žádost je nepřipustná, a proto řízení podle § 25 písm. i) ve spojení s § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu zastavil.

Posouzení věci krajským soudem

7. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.
8. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které
 - a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a
 - b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.
9. Podle § 11a odst. 2 zákona o azylu, není-li opakovaná žádost nepřipustná, ministerstvo rozhodne o udělení nebo neudělení mezinárodní ochrany, pokud není odůvodněn jiný postup.
10. Podle § 11a odst. 3 zákona o azylu, podal-li cizinec další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a nelze-li se s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu

okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a důvodně domnívat, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování, že mu hrozí vážná újma nebo že již splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny podle § 13 a 14a, ministerstvo řízení usnesením zastaví. Usnesení o zastavení řízení lze vydat do 10 dnů ode dne podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Ministerstvo usnesení o zastavení řízení doručí cizinci na místě nebo na adresu místa pobytu na území, byla-li cizincem při podání další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedena; jinak se usnesení o zastavení řízení uloží po dobu 10 dnů v azylovém zařízení, kde byl cizinec naposledy hlášen k pobytu, a oznámení o uložení písemnosti se vyvěsí na úřední desce v tomto azylovém zařízení. Podání žaloby proti usnesení o zastavení řízení nemá odkladný účinek.

11. Nejvyšší správní soud dospěl v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96 k závěru, že: *„Správní orgán je povinen v řízení o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany zkoumat v souladu s § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, zda žadatel neuvedl nové skutečnosti nebo zjištění týkající se důvodů pro udělení azylu nebo důvodů pro udělení doplňkové ochrany, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně skončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany. Přípustnost opakované žádosti je tak třeba posuzovat z pohledu možných nových skutečností a zjištění pro udělení jak azylu, tak udělení doplňkové ochrany.*

Obsahuje-li opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany takové nové skutečnosti nebo zjištění, je správní orgán povinen hodnotit takovou žádost jako přípustnou a meritorně o ní rozhodnout. V opačném případě řízení o nepřípustné žádosti podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaví.“

12. V rozsudku ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Azs 185/2017-38 dále Nejvyšší správní soud uzavřel, že : *„Odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení o další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, musí obsahovat zdůvodněný závěr, že 1) cizinec v další opakované žádosti neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, které nemohl uplatnit v předchozích žádostech, 2) nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti.“*
13. Krajský soud má za to, že žalovaný povinností vyplývajícím z citovaných ustanovení při respektu k relevantní judikatuře nedostál. Žalovaný totiž pouze obecně a poměrně vágně v napadeném rozhodnutí uvádí, že žalobce sice v opakované žádosti uvedl nové *důvody*, které však neshledal jako nové *skutečnosti*, odůvodňující opětovné vedení správního řízení o žádosti žalobce. Již z prvotních skutečností uvedených v opakované žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je přitom zcela zjevné, a žalovaný to v zásadě ani nijak nerozporuje, že nové důvody uváděné v opakované žádosti (obava z nástupu do armády v důsledku třikrát doručovaného předvolání do armády) nemohl žalobce uvést v žádosti předchozí, neboť v té době mu žádné povolávací rozkazy doručovány nebyly. Žalovaný se přitom vůbec nezabýval otázkou *přípustnosti opakované žádosti žalobce z pohledu možných nových skutečností a zjištění pro udělení jak azylu, tak udělení doplňkové ochrany*, když pouze obecně konstatoval, že branná povinnost je zcela legitimní občanskou povinností. Nezabýval se ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu tím, zda žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. K tomu totiž žalovaný ani neměl dostatek relevantních podkladů.

S ohledem na žalobcem nově uváděné skutečnosti bylo povinností žalovaného posoudit žádost žalobce jako přípustnou a meritorně se zabývat jeho žádostí.

Závěr a náklady řízení

14. Lze tedy shrnout, že napadené rozhodnutí je nezákonné. Krajský soud tak napadené rozhodnutí z uvedených důvodů dle § 78 odst. 1, 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán závěry vyslovenými v tomto rozsudku. Bude na žalovaném, aby pečlivě meritorně posoudil žalobcem uváděné důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany a za tím účelem, aby si opatřil dostatečné podklady, např. také podrobným pohovorem s žalobcem, zaměřeným na zjištění relevantních informací.
15. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť úspěšnému žalobci náklady řízení nevznikly.
16. Žalobci byl ustanoven k ochraně jeho práv podle § 35 odst. 10 s. ř. s. zástupce z řad advokátů Mgr. Ladislav Bárta, jehož odměnu a hotové výdaje hradí stát. Krajský soud ve třetím výroku přiznal zástupci žalobce odměnu za zastupování podle vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“) ve výši 6 200 Kč, a to za dva úkony právní služby (první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení a doplnění žaloby) po 3 100 Kč podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bodu 5 advokátního tarifu. Dále krajský soud přiznal zástupci žalobce paušální náhradu hotových výdajů za uvedené dva úkony ve výši 600 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Odměna a náhrada hotových výdajů v celkové výši 6 800 Kč budou zástupci žalobce vyplaceny z rozpočtových prostředků krajského soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 30. července 2020

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce